

Ο Ronaldo αποτέλεσε την λαμπερή εξαιρεση στον κανόνα των σκληροτράχηλων αμυντικών:
«Η ο παίκτης περνά, ή η μπάλα. Ποτέ και τα δύο». Ήταν εκείνος που μπορούσε ανά πάσα στιγμή να ανατρέψει αυτόν τον κανόνα και να τους εκθέτει, ή ακόμα χειρότερα να τους διακωμωδεί. Είχε το χάρισμα. Εξ' ου και ο χαρακτηρισμός «Φαινόμενο».

Το χάρισμα να κολλάει το τόπι στα πόδια του, να σταματάει και να ξεκινάει πιο γρήγορα αλλά κυρίως πιο αναπάντεχα από τους άλλους, να ντριμπλάρει σε υπομονάδα επιφάνειας, να σουτάρει και με τα δύο πόδια, και βέβαια να σκοράρει. Αυτός ο παίκτης στα καλά του ήταν εφιάλτης για κάθε αντίπαλο, θείο δώρο για τον προπονητή του και πανδαισία για το θεατή.

Με αυτά τα προσόντα δεν απέφυγε τη σκληρή μοίρα στο γύρισμα του αιώνα. Έγινε ένα πολύ ισχυρό προϊόν, ένα πανάκριβο, βαρύ χαρτί στο παγκόσμιο ποδοσφαιρικό χρηματιστήριο. Το πόσο λύγισε από αυτό το βάρος, είναι ένα θέμα.

Ακόμα πιο ενδιαφέρον όμως,

είναι το θέμα που αφορά τις συνθήκες του περίφημου τελικού του Mundial του 1998 και κυρίως το παρασκήνιο που τις διέπει, οι ιατρικές «φροντίδες» στη διάρκεια της θητείας του στην Eindhoven, σε συνδυασμό με τους βαρείς τραυματισμούς του που αναμφίβολα υπήρξαν τροχοπέδη στην καριέρα του.

Βεβαίως πέρα από το ποδοσφαιρικό του βίο, υπήρξε και ο προσωπικός, που ήταν όμως το ίδιο ταραγμένος. Αλληπάλληλες σχέσεις, γάμοι, διαζύγια, τρία παιδιά αλλά και αναγνώριση ενός ακόμα από εξωσυζυγική σχέση, βίζιτες με τρανσέξουαλ ή μια εκ των οποίων ένα χρόνο αργότερα απεβίωσε από AIDS μα και επέμβαση βασεκτομής με την φοβερή δήλωση:

"ήρθε η ώρα να κλείσει το εργοστάσιο"

Πριν δύο μέρες ανακοίνωσε επίσημα, την αποχώρηση του από το ποδοσφαιρικό στερέωμα.

Αποκάλυψε παράλληλα και τους ιατρικούς λόγους για τους οποίους ήταν, είναι υπέρβαρος.

"Τέσσερα χρόνια πριν, όταν ήμουν στην Μίλαν, ανακάλυψα ότι πάσχω από υποθυρεοειδισμό, που έκανε τον μεταβολισμό μου να μην λειτουργεί σωστά. Έπρεπε να πάρω ορμόνες, αλλά οι ουσίες αυτές είναι απαγορευμένες στο ποδόσφαιρο. Πολλοί άνθρωποι θα μετάνιωσαν που έκαναν πλάκα με το βάρος μου. Αλλά δεν τους κρατάω κακία. Επιτρέψτε μου όμως να κάνω αυτή την αποκάλυψη στο φινάλε της καριέρας μου"

Έτσι πέρασε στην ποδοσφαιρική ιστορία, ο Ronaldo Luís Nazário de Lima που γεννήθηκε τον Σεπτέμβρη του '76 και σκοράρισε 420 γκολ σε συλλογικό επίπεδο (σε 620 εμφανίσεις) και 62 σε 97 εμφανίσεις με την εθνική ομάδα της Βραζιλίας. Ο παίκτης που μπορούσε, όποτε το επιθυμούσε, να διασύρει όλη την αντίπαλη άμυνα, ο άνθρωπος με τα ασυνήθιστα δόντια και το αστείρευτο ποδοσφαιρικό τάλαντο, έκλεισε μια σπουδαία καριέρα.

Ίσως να μην είχε τη διάρκεια ή τα τρόπαια κάποιων άλλων, (π.χ. Champions League) αλλά στην εποχή της τηλεόρασης τα κατορθώματά του θα μείνουν για πάντα αναλλοίωτα και αληθινό κληροδότημα στην ποδοσφαιρική τέχνη.